

THÂN TRO BỤI

Ninh Doãn Hùng

XIN HÃY NHỚ RẰNG MÌNH LÀ BỤI ĐẤT, XIN HÃY NHỚ

RẰNG MÌNH LÀ BỤI TRO, RỒI SẼ TRỞ VỀ, VỀ CÙNG BỤI

ĐẤT, RỒI SẼ TRỞ VỀ, VỀ CÙNG BỤI TRO

1. Kiếp thân con người như hạt sương mai, lấp lánh khoe
2. *Kiếp thân con người, theo dòng thời gian, hết lúc xuân*
3. Sống nơi gian trần, đêm ngày lo toan, tích góp thật
4. *Thú vui gian trần, như làn gió mát, thoảng đến trong*
5. Chính nơi Chúa Trời, khơi nguồn hạnh phúc, kiếp sống vĩnh

1. mình rồi chợt biến tan, như cành hoa trước gió rồi rơi tả sắc
2. *thì, tàn tạ xác thân, hoa nào không héo úa?, Mùa xuân nào vững*
3. nhiều, rồi được những chi, khi nằm xuôi tay xuống, bụi tro về tro
4. *dời, rồi chợt biến tan. Đâu ngày không tắt nắng? cuộc vui nào không*
5. hăng, ngập tràn sướng vui, nơi vắng trăng không khuyết, vắng dương rực ánh

1. hồng. Trần gian là thế đó: tất cả là phù vân. (XIN HÃY NHỚ)
2. *bên? Trần gian là thế đó: tất cả là phù vân*
3. bụi. Trần gian là thế đó: tất cả là phù vân
4. *tàn. Trần gian là thế đó: tất cả là phù vân*
5. hồng, mùa xuân là vĩnh viễn, muôn đời chẳng tàn phai